

**Iz knjige  
„Djevica i svećenik – stvaranje mesije“  
Zadruga Eneagram, 2011.g.**

# Kore Kosmou

Tertulijan se već pozvao, posve opravdano, na svjedočanstvo duše. U svome djelu *De testimonio animae* on kaže:

*Ta svjedočanstva duše jednostavna su kao i istinita, složena kao i jednostavna, jednostavna kao i složena, prirodna kao i jednostavna, božanska kao i prirodna. Mišljenja sam da se nikome tko promišlja veličajnost Prirode, odakle proizlazi vjerodostojnost duše, ona ne mogu činiti budalastima i smiješnima. Što je dopušteno gospodarici, zadatak je učenika. Priroda je gospodarica, a duša učenik. Što jedna podučava ili druga nauči dano im je od Boga koji je, uistinu, Gospodar i gospodarici samoj. Što je god duša kadra zamisliti o svome prvom učitelju, o tome ti je moguće prosuđivati iz duše koja je u tebi. Osjećaj ono što te tjera da osjećaš, razmišljaj o onome što je u pretkazanjima tvoj prorok; u znakovima tvoj augur; u događajima koji će te zadesiti tvoj vidovnjak. Čudo je da, budući dana od Boga, ona može ljudima biti vodič! Jednako je čudno da poznaje Onoga od kojega je dana!\_*

Hebrejska inačica imena te zvijezde glasila je Zemach (tsemach), grana, izbojak, izdanak. Otuda se s njome znalo povezivati starozavjetno obećanje iz Postanka 3:15, o “sjemenu ženinom” koje će satrti glavu Zmiji, a potom i o “izdanku Davidovu” iz Jeremije 23:5. Mlada djevojka s granom u ruci koja predstavlja izabrano zemaljsko rodoslovlje mesijanskog spasitelja, ekskluzivno je judeokršćansko tumačenje te nebeske slike, kakvo se ne nalazi u drugim antičkim astrologijama. To zanimljivije je stoga da su nedavna astronomska promatranja utvrdila kako je Spica dvojna zvijezda, što se na neočekivan način podudara s milenarističkim esenskim očekivanjima dolaska dvojice mesija, jednog svjetovnog i drugog duhovnog, o čemu govore Kumranski spisi koje navodi ova knjiga.

Zvezdani znak nebeske Djevice sadržavao je osim Spice i druge, od pamtivjeka imenovane zvijezde, koje su pomalo pale u zasjenak kada je krajem 19. st. živnula, osobito u Engleskoj, svojevrsna biblijska

astrologija usmjerena na metaforička tumačenja nebeskoga svoda kao navještenja dolaska "izdanka Davidova". U tom smislu nije se odviše isticalo hebrejsko ime zvijezda Djevice, *Bethula*, koje se u starozavjetnim tekstovima pojavljuje u značenju "udana mlada žena" te podrazumijeva brak i potomstvo. U tumačenje nebeskoga pretkazanja dolaska davidovskoga Mesije uključena su pritom i tri znaka koji okružuju Djevicu, a to su Coma (Berenice), Centaur i Bootes, koji skupa s Djevicom čine zodiacalno sazviježđe *Virgo*.

Treći nebeski znak koji sačinjava konstelaciju *Virgo* nalazi se sjeverno od nje je i nosi ime Bootes, "jaki, snažni", a biblijska tumačenja povezuju ga s hebrejskim korijenom "bo", u značenju "onaj koji ima doći". U klasičnoj tradiciji, međutim, njega se smatralo "Arctophylax"-om, "medvjedovođom", onim koji vodi medvjeda oko Sjevernoga Pola, te "čuvarom Pola", sve zbog najsajnije zvijezde Arktur (Arcturus) koja obilježava ovaj znak. Egipćani, pak, su ovu zvijezdu nazivali "S-maat", "ona/ onaj koji vlada pravedno, ili "s pravom mjerom").

U starim opisima konstelacija, kod grčkog pjesnika Aratusa u njegovim 'Fenomenima', u Hiparha i kasnije u Ptolemeja, te u rimskog arhitekta Vitruvija i njegova suvremenika pjesnika Higina, ime ove zvijezde ostalo je zabilježeno u nizu inačica i latinskih prijevoda grčke riječi *stachys*, kod Manethoa i Nonusa u množini kao *stahuodes*, u rasponu značenja "klas, klasje, brkovi pšenice (pira ili ječma), klip (metlica) kukuruza, klica, izdanak, grana, (klijajuće) sjeme". Takvo nazivlje navelo je neke novovjekije tumače da Spicu pa čak i cijelo sazviježđe *Virgo* stave primarno u kontekst agrikulturnih kultova, što je dakako nonsens jer po naravi stvari astralni kultovi prethode zemljedjelskima.

Perzijski i arapski astronomi, za razliku od 'zapadnih', radije su, pak, ovu zvijezdu nazivali *Al Simak*, "ona koja se ne brani", "nenaoružana", pa je katkad umjesto klasa znala predstavljati maslinovu grančicu kao simbol mira.

Kopti, pak, nadjenuli su ime joj *Khoritos*, "usamljena". Rimljani su je često zvali još i *Arista*, riječ koja je uspješno povezivala "klas" s ljudskom klasom, kao odjek grčke riječi *aristos*. Ta najbolja, klasna, koja predstavlja nebesko Sjeme, nalazi se "u rukama" (tako Aratus), odnosno u lijevoj ruci nebeske Djevice, kako je i prikazano na većini povijesnih astronomskih grafika.  
(...)

Više o tajni nebeske carice može se pročitati u knjizi „Djevica i svećenik“ autora Marka Gibbsa. Naručite knjigu kod distributera ili izravno od izdavača: ENEAGRAM: 095 826 7326 u Zagrebu, Hrvatska.